

A rádiómikrofón esztétikája.

Az iskolák az évszázadokon át kialakult és megcsontosodott esztétikai elveket hirdetik. Az esztétikai fórumok még apáink művészetértékelési világában járnak. Irodalomtudomány, zenetudomány változatlanul a kitaposott régi úton halad. Az emberek pedig rádiót hallgatnak, melyről nem beszélnek sem az irodalmi, sem a zeneelméleti könyvek. Kitérült a művészetek megnyilvánulásának tere és az esztétika tudománya nem tudott lépést tartani e bővüléssel; még a némafilmet sem érte utól és már itt volt a hangosfilm, a hangosfilmmel pedig csaknem egyidőben vált az embertömegek mindennapi művészeti kiszolgálójává a rádió. És ha a némafilm a szemén át adta új kifejező-törvényeivel az egész életet a csodákkal betelni nem tudó léleknek, a rádió a fülön keresztül a családi szobába hozta a földkerekség milliónyi cselekvését, azt az egyidőben történő tarka zürzavart, melyet élő emberiségnek nevezünk.

Mikrofónja határtalanra tette az embert és a tavaszi levegő édességéhez, az ég kékségéhez hasonlóan a mindenkitől mindenütt élvezhető szabad javakká emelte a kiváltságosakat gyönyörködtető művészetek sok ágát.

Ránkzúdult, a világotformáló dolgok szokása szerint, szüzen, szabadon. Ma már rendszert és esztétikát követel magának.

* * *

A Napkelet eddig is igyekezett úgy irodalmi, mint zenei és hangjátészási szempontból gondolatokat kialakítani a rádiómikrofón esztétikájáról. Az idevonatkozó cikkeinkből a következőkre emlékeztetjük olvasóinkat: *Felsőbüki: Hangjáték-premier a Studióban* (1928. évf. XI. köt. 552. old.); — *A rádió-hangjáték-pályázat három első díjnyertesének bemutatója* (1928. évf. XI. köt. 714. old.); — *Vajthó László: Büky György «Órák» című hangjátéka a rádióban* (1929. évf. XIV. köt. 316. old.); — *Kilián Zoltán: A rádió és az irodalom* (1931. évf. 330. old.)

Állandó és háromhavonként rendszeresen visszatérő rádiórovatunk azonban most, ezekkel a sorokkal jelentkezik először. Nem a rádiótársasággal és nem a mikrofón körül szereplők személyével fogunk foglalkozni. A művészetek új eszköze érdekel bennünket, a szellemnek térbeli méretekben eddig ismeretlen kifejezője. Az *intézmény* és annak munkája teljes tisztaságában és magasztoságában.